

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی مشرف

۲۳ اپریل ۲۰۲۲

جنگ اوکراین از نگاه چینی‌ها دیدگاه چین در قبال سیاست بین‌الملل (۱۰)

فهرست مطالب

هم مقدمه و هم پی‌نوشت ...

صلح را گرامی بداریم، با هم در اتحاد کار کنیم و یک آینده برد-برد را برای آسیا-اقیانوسیه دنبال کنیم
جنگ، ریسک و روابط ..

سرمقاله گلوبال تایمز: امریکا نمی‌تواند انتظار داشته باشد که چین تحت سرکوبش همکاری کند
نتایج احتمالی جنگ روسیه و اوکراین و انتخاب چین ..

"انزوای" باشکوه در جنگی درون اروپا

متهم ساختن چین در نزاع روسیه و اوکراین، مُهمل و مضحک است ...

روابط چین-روسیه مهم‌ترین دارایی ستراتیژیک است که با تحریک امریکا نمی‌تواند آسیب ببیند .

مردم چین کوچک‌ترین تحولات در رویارویی روسیه- امریکا را دنبال می‌کنند .

هماهنگی دو سوی اقیانوس اطلس در قبال چین؟ .

معضل دوگانه امنیت

معضل دوگانه امنیت

نویسنده: دونگ چونلینگ

[توضیح: نویسنده این مطلب پژوهشگر مؤسسه روابط بین‌المللی معاصر چین است. این مؤسسه، یکی از مراکز پژوهشی بزرگ، قدیمی و تأثیرگذار در چین و وابسته به وزارت امنیت کشور چین است. این مطلب در ۱۶ مارچ ۲۰۲۲ منتشر شده است.]

در حال حاضر، منازعه روسیه-اوکراین همچنان ادامه دارد و بحران و آشفتگی ناشی از آن همچنان در حال گسترش است. این تراژیدی، هم به دلیل سناریوهای پیچیده تاریخی و هم معضلات و مخمصه‌های امنیتی چندگانه ایجاد شد.

درس‌هایی که این منازعه برای دنیا دارد، شایسته تأمل توسط هر فرد صلح‌دوست است، و در عین حال، منطق مبتنی بر امنیت مشترک و رویکرد امنیت جهانی که در موضع چین در قبال این منازعه منعکس شده است، ممکن است برای همگان حائز اهمیت باشد.

تشدید مداوم منازعه روسیه-اوکراین، نتیجه ترکیب دو معضل امنیتی کلاسیک است:

یکی "معضل یا دو راهی زندانی" است. در هرج و مرج، هر کشوری امنیت ملی را در منافع خاص خود دنبال می‌کند و به جای امنیت مشترک، تنها بر امنیت خود تمرکز می‌کند. این وضعیت، اغلب به افزایش ناامنی برای طرف‌های مربوطه منجر می‌شود و هر طرف، تمهیدات متناظری را برای افزایش امنیت خود اتخاذ می‌کند [که این امر به تضعیف امنیت همگان منجر می‌شود]. در نهایت، همه در یک چرخه معیوب قرار می‌گیرند که در آن امنیت را دنبال می‌کنند اما به‌طور فزاینده‌ای ناامن می‌شوند.

این در مورد [بحران] اوکراین مشهود است، جایی که گسترش ناتو به سمت شرق، باعث ایجاد احساس ناامنی شدید در روسیه شد. ایالات متحده و بقیه کشورهای غربی، این نگرانی امنیتی را برای مدت طولانی نادیده گرفتند تا این که از خط قرمز استراتژیک روسیه عبور کردند. زمانی که متوقف ساختن گسترش ناتو به سمت شرق از طریق مذاکره غیرممکن به نظر رسید، روسیه سعی کرد از طریق ابزارهای نظامی رادیکال به این هدف دست یابد. این امر به تشدید ناامنی و از دست دادن کنترل اوضاع منجر شد و شروع جنگ و وخامت بیشتر محیط امنیتی روسیه را در پی داشت.

این چرخه معیوب امروز ادامه دارد. امنیت، مطلق نیست بلکه نسبی است. امنیت نه تنها یک توانمندی، بلکه مهم‌تر از آن یک وضعیت است. ناکامی در در هم‌شکستن محدودیت‌های تفکر امنیتی سنتی غربی، ناکامی در اندیشیدن به مسائل امنیتی از منظر امنیت مشترک و پاسخگویی کامل به نگرانی‌های امنیتی مشروع همه طرف‌ها، به معنای خلق دشواری در حل پارادوکس امنیتی معضل زندانی است.

معضل دوم، "بازی ناجوانمردانه" است. ناتو و اوکراین، یک طرف منازعه را نمایندگی می‌کنند و روسیه طرف دیگر را. هر دو طرف، قدرت بازدارندگی خود را افزایش داده‌اند و فشار شدیدی را برای دستیابی به پیروزی اعمال کرده‌اند؛ روسیه حتی از بازدارندگی هسته‌ای حرف می‌زند و امریکا در حال استفاده از سلاح‌های هسته‌ای مالی است، روسیه را از سیستم سوئیفت بیرون کرده و با بسیاری از کشورها همکاری می‌کند تا وحشیانه‌ترین تحریم‌های اقتصادی ممکن را علیه روسیه اعمال کند.

در نتیجه، بازی ناجوانمردانه ای بین دو طرف، بیشتر و بیشتر آشکار شده است. آنها مانند دو اتومبیل مسابقه‌ای هستند که با سرعت به سمت یکدیگر حرکت می‌کنند و هر طرف امیدوار است طرف دیگر نتواند مسابقه را ادامه دهد و ابتداء فرمان را بچرخاند. هیچ یک از طرفین در حال حاضر، اراده سازش ندارند و هر یک امیدوار است که با پیروزی، بازی را به پایان برساند.

آنچه چین به عنوان یک قدرت مسؤلیت‌پذیر باید انجام دهد، ترویج مذاکره های صلح، کاهش تنش‌ها و بازگرداندن دو طرف به میز مذاکره است. چین همچنین باید فشار بر روی دو طرف را کاهش دهد تا از روی آوردن آنها به آخرین راه چاره، جلوگیری کند - به عبارت دیگر، باید از تبدیل شدن حد غائی بازدارندگی هر دو طرف به واقعیت جلوگیری کرد. دولت چین رویکرد امنیتی جامع، مبتنی بر همکاری و پایدار را در قبال بحران روسیه-اوکراین اتخاذ کرده است که از افتادن جهان در دام جنگ سرد جدید و جلوگیری از تراژیدی همگانی در منازعه روسیه-اوکراین جلوگیری می‌کند.

اگرچه از جنگ سرد مدت‌هاست که می‌گذرد، اما میراث‌های آن به طور مؤثر حل و فصل نشده و امروز به مانعی برای توسعه صلح‌آمیز جهانی تبدیل شده است. بحران اوکراین، یک نمونه است. جنگ سرد با فروپاشی اتحاد جماهیر

شوروی به پایان رسید و روسیه جدید را می‌توان تا حدودی به‌عنوان خاتمه‌دهنده جنگ سرد در نظر گرفت. با این حال، [پس از فروپاشی شوروی] ایالات متحده این پیروزی بدون جنگ را به عنوان پیروزی سیاست‌مهار خود تلقی کرد و با روسیه به همان شیوه‌ای برخورد کرد که با یک کشور شکست‌خورده برخورد می‌کرد.

پس از جنگ سرد، ایالات متحده چندین هدف استراتژیک اتخاذ کرد: جلوگیری از تشکیل یک اتحاد جماهیر شوروی دیگر، محدود کردن و تضعیف روسیه، ترویج گسترش ناتو به شرق و دست‌اندازی به فضای ژئوامنیتی روسیه. مأموریت تاریخی ناتو باید با پایان جنگ سرد به پایان می‌رسید، اما از آن به عنوان ابزاری برای ترویج گسترش هژمونی ایالات متحده استفاده شده است. استقلال استراتژیک اروپا نیز با حضور ناتو به میزان قابل توجهی محدود شده است.

علاوه بر این، خطر سقوط جهان به یک جنگ سرد جدید در نتیجه بحران فعلی اوکراین در حال افزایش است. در حالی که ایالات متحده از هیچ تلاشی برای اعمال فشار دیپلماتیک بر چین برای پیوستن به [کارزار] تحریم‌ها علیه روسیه دریغ نکرده است، به طور مداوم چین و روسیه را در فضای افکار عمومی بین‌المللی متهم می‌کند، در دسرهایی را در مسأله تایوان به‌وجود آورده و همچنان با گزافه‌گویی و تبلیغات فراوان، چین را به‌عنوان تهدید شماره یک استراتژیک برای غرب معرفی می‌کند.

واضح است که ایالات متحده امیدوار است که از این بحران برای تقویت وابستگی استراتژیک اروپا به خود استفاده کند و همبستگی غرب را به یک نیروی مهار استراتژیک علیه چین تبدیل کند. در منازعه روسیه-اوکراین، چین هم با جنگ گرم و هم با جنگ سرد جدید مخالف است و بر احترام به اهداف و اصول منشور ملل متحد و حاکمیت و تمامیت ارضی همه کشورها تأکید می‌کند. چین با گرایش به رویارویی مبتنی بر اردوگاه در جهان مخالف است و بر حل مشکلات از طریق مذاکره و همکاری فعال با همه طرف‌ها، اصرار دارد. این کشور همچنین از استقلال استراتژیک اروپا و ساختن یک چارچوب امنیتی متوازن، مؤثر و پایدار اروپایی به نفع خود اروپا، قاطعانه حمایت می‌کند.

اثر بازتابی و پیش‌رونده معضل امنیتی، فراگیر است. بحران اوکراین نه تنها منازعه و تقابل بین قدرت‌های بزرگ را تشدید کرده است، بلکه تراژیدی منابع مشترک و مسأله حکمرانی امنیت جهانی را نیز تشدید کرده است. این بحران اکنون به حوزه‌های اقتصادی، مالی، دیپلماتیک و معیشتی، تسری یافته است. بحران‌های امنیتی ناشی از کمبود مواد غذایی و انرژی و زنجیره‌های صنعتی مختل‌شده به‌نحو غیرمنتظره‌ای در حال ظهور هستند.

کشورهای سراسر جهان باید برای ترغیب حل این بحران‌ها با یکدیگر همکاری کنند، و در عین حال، کشورها همچنین باید مردم‌گرا باقی بمانند و از منظر جلوگیری از بحران‌های انسانی، به مردم بی‌گناه آسیب‌دیده از جنگ رسیدگی کرده و به آنها کمک کنند. آنها باید ذهنیت بدترین حالت ممکن را برای جلوگیری از گسترش بحران و افزایش تهدید، اتخاذ کنند. بر این اساس چین یک پیشنهاد شش ماده‌ای ارائه کرده است. رویکرد کل‌نگرانه چین به امنیت ملی و رویکرد جامع، مبتنی بر همکاری و پایدار آن به امنیت ممکن است به در هم شکستن معضل امنیتی کنونی و ترویج حکمرانی امنیت جهانی پایدار کمک کند.

همانطور که یک ضرب‌المثل چینی می‌گوید: "یک دست، صدا ندارد." در مواجهه با همه‌گیری جاری [شیوع کرونا] و تغییرات بسیار مهمی که در یک قرن گذشته دیده نشده است - و همچنین مسائل امنیتی سنتی و غیرسنتی - جهان خود را در چهارراه استراتژیک دیگری می‌یابد. در این بحران، انتخاب‌های استراتژیک چین قطعاً مهم است، اما آنچه مهم‌تر است، درک جهانی و انتخاب مشترک همه کشورهای جهان است.

پس از درس‌های دردناک جنگ جهانی اول، جنگ جهانی دوم و جنگ سرد، چگونه می‌توانیم از وقوع جنگ جهانی بعدی جلوگیری کنیم؟ چگونه می‌توانیم رویکرد موجود به امنیت را به‌روزرسانی کنیم، قید و بند تفکر سنتی را در هم بشکنیم و قفل معضل امنیتی موجود و مشکلات امنیتی بی‌پایان را بگشائیم؟ چگونه می‌توان از منظر نیازهای زمانه و نیازهای مشترک بشریت به مسائل امنیت ملی پرداخت و جهان را امن‌تر کرد؟ پاسخ‌ها را می‌توان در این بحران یافت، اما در عین حال می‌توان به فراتر از آن رسید.

۶ فروردین [حمل] ۱۴۰۱